

Parasha 41 Brit Hadashah

[Matteus kapittel 26](#)

[Markus kapittel 14](#)

[Lukas kapittel 22](#)

[Johannes kapittel 2, 7, 11, 12, 13, 18, 19](#)

[Apostlenes gjerninger kapittel 2, 12, 20, 27](#)

[Romerne 11](#)

[Første korinterne kapittel 5, 16](#)

[Hebreerne kapittel 11](#)

Matteus

Kapittel 26

Kapittel 26

¹ Det skjedde etter at Jeshoa hadde talt alle disse ord, at Han sa til disiplene sine: ² «Dere vet at om to dager er det pesach, og Menneskesønnen skal overgis til å bli festet på en påle.»

³ Øversteprestene, de skriftlærde og folkets eldste samlet seg da i borgen til øverstepresten, som het Kajafa. ⁴ Og de la planer om å pågripe Jeshoa med list og drepe Ham. ⁵ Men de sa: «Ikke under høytiden, for at det ikke skal bli opprør blant folket.»

⁶ Og da Jeshoa var i Beit-Anjah, i huset til Shimån den spedalske, ⁷ kom en kvinne til Ham. Hun hadde en alabastkrukke med meget kostbar, velduftende olje, og hun helte den ut over hodet Hans mens Han satt til bords. ⁸ Men da disiplene Hans så det, ble de harme og sa: «Hva skal denne sløsing være godt for? ⁹ For denne velduftende oljen kunne vært solgt for mange penger og gitt til de fattige.» ¹⁰ Men siden Jeshoa visste dette, sa Han til dem: «Hvorfor gjør dere det vanskelig for kvinnen? For hun har gjort en god gjerning mot Meg. ¹¹ For de fattige har dere alltid hos dere, men Meg har dere ikke alltid. ¹² For da hun helte denne velduftende oljen over Min kropp, gjorde hun det som forberedelse til Min begravelse. ¹³ Sannelig sier Jeg dere: Hvor som helst i hele verden dette evangeliet blir forkynt, skal det som denne kvinnen har gjort, bli fortalt som et minne om henne.»

¹⁴ En av de tolv, han som ble kalt J'hodah Ish-K'rijåt, gikk da til øversteprestene ¹⁵ og sa: «Hva vil dere gi meg hvis jeg overgir Ham til dere?» Og de telte opp tretti sølvpenger til ham. ¹⁶ Og fra den tid så han etter en anledning til å forråde Ham. Jeshoa feirer pesach med disiplene sine

¹⁷ På dagen før de usyrede brøds høytid kom disiplene til Jeshoa og sa til Ham: «Hvor vil Du vi skal gjøre i stand for Deg til å ete pesachmåltidet?» ¹⁸ Og Han sa: «Gå inn i byen til en mann der, og si til ham: Mesteren sier: Min tid er nær. Jeg vil holde pesach hos deg sammen med disiplene Mine.» ¹⁹ Så gjorde disiplene som Jeshoa hadde bedt dem, og de gjorde ferdig pesachmåltidet.

²⁰ Da det var blitt kveld, satte Han seg til bords med de tolv. ²¹ Mens de åt, sa Han: «Sannelig sier Jeg dere: En av dere skal forråde Meg.» ²² Da ble de meget bedrøvet, og hver og en av dem begynte å si til Ham: «Herre, det er vel ikke jeg?» ²³ Han svarte og sa: «Han som dyppet hånden sin i fatet med Meg, skal forråde Meg. ²⁴ Menneskesønnen går bort slik som det er skrevet om Ham, men ve det menneske som Menneskesønnen blir forrådt ved! Det ville vært godt for det mennesket om han ikke hadde vært født.» ²⁵ J'hodah, han som forrådde Ham, svarte da og sa: «Rabbi, det er vel ikke jeg?» Han sa til ham: «Du har sagt det.» Jeshoa innstifter nattverden, YHVHs måltid

²⁶ Og mens de holdt måltid, tok Jeshoa brødet, velsignet, brøt det og ga det til disiplene og sa: «Ta, et! Dette er Mitt legeme.» ²⁷ Så tok Han begeret, takket og ga dem og sa: «Drikk alle av den! ²⁸ For dette er Mitt blod, den nye pakts blod, som utgytes for mange til syndenes forlatelse. ²⁹ Jeg sier dere, fra nå av og til den dag da Jeg drikker den ny med dere i Min Fars rike, skal Jeg ikke drikke av denne vintreets frukt.»

³⁰ Og da de hadde sunget hahillel^{Salmene 113-118} (lovsangen), gikk de ut til Oljeberget.

[Til toppen](#)

Markus

Kapittel 14

¹ To dager etter var det pesach og de usyrede brøds høytid. Og øversteprestene og de skriftlærde søkte etter å få grepet Ham med list og drepe Ham. ² Men de sa: «Ikke under høytiden, så det ikke skal bli opprør blant folket.»

³ Da Han var i Beit-Anjah, i huset til Shimån den spedalske, mens Han satt til bords, kom en kvinne som hadde en alabastkrukke med ekte, meget kostbar nardussalve. Hun knuste krukken og helte salven over hodet Hans. ⁴ Men det var noen der som ble forarget og sa til hverandre: «Hvorfor ble denne velduftende oljen sløst bort? ⁵ Den kunne jo vært solgt for mer enn tre hundre denarer og gitt til de fattige.» De refset henne strengt. ⁶ Men Jeshoa sa: «La henne være. Hvorfor plager dere henne? Hun har gjort en god gjerning mot Meg. ⁷ De fattige har dere jo alltid hos dere, og dere kan gjøre godt mot dem når dere vil. Men Meg har dere ikke alltid. ⁸ Hun har gjort det hun kunne. Hun kom på forhånd for å salve Min kropp til gravferden. ⁹ Sannelig sier Jeg dere: Hvor som helst i hele verden hvor dette evangeliet blir forkynt, skal også det denne kvinnen har gjort, bli fortalt til minne om henne.»

¹⁰ J'hodah Ish-K'rijåt, en av de tolv, gikk så til øversteprestene for å forråde Ham til dem.

¹¹ Og da de hørte det, ble de glade og lovte å gi ham penger. Og han så etter en passende anledning til å forråde Ham.

¹² Dagen før de usyrede brøds høytid, da de slaktet pesachlammet, sa disiplene Hans til Ham: «Hvor vil Du vi skal gå og gjøre i stand, slik at Du kan ete pesachmåltidet?» ¹³ Han sendte ut to av disiplene sine og sa til dem: «Gå inn i byen, og en mann som bærer en

krukke med vann, skal møte dere. Følg ham! ¹⁴ Der hvor han går inn, skal dere si til YHVH i huset: Mesteren sier: Hvor er gjesterommet hvor Jeg kan ete pesachmåltidet sammen med disiplene Mine? ¹⁵ Da skal han vise dere et stort rom ovenpå, ferdig utstyrt og gjort klart. Der skal dere gjøre i stand for oss.» ¹⁶ Så gikk disiplene Hans av sted og kom inn i byen, og de fant det akkurat slik som Han hadde sagt dem. Og de gjorde i stand pesachmåltidet.

¹⁷ Om kvelden kom Han sammen med de tolv. ¹⁸ Da de satt og åt, sa Jeshoa: «Sannelig sier Jeg dere: En av dere som spiser med Meg, skal forråde Meg.» ¹⁹ Og de begynte å bli bedrøvet og å si til Ham, én etter én: «Det er vel ikke jeg?» Og en annen sa: «Det er vel ikke jeg?» ²⁰ Han svarte og sa til dem: «Det er én av de tolv, den som dypper sammen med Meg i fatet. ²¹ For Menneskesønnen går bort som det er skrevet om Ham, men ve det mennesket som Menneskesønnen blir forrådt ved! Det hadde vært godt for det mennesket om han aldri var født.»

²² Mens de åt, tok Jeshoa et brød, velsignet, brøt det og ga dem og sa: «Ta, et, dette er Mitt legeme.» ²³ Så tok Han begeret, og da Han hadde takket, ga Han det til dem, og de drakk alle av det. ²⁴ Og Han sa til dem: «Dette er Mitt blod, den nye pakts blod, som blir utgytt for mange. ²⁵ Sannelig sier Jeg dere: Jeg skal ikke mer drikke av vintreets frukt før den dagen da Jeg drikker den ny i Elåhims rike.»

²⁶ Og da de hadde sunget hahillel ^{Salmene 113-118} (lovsangen), gikk de ut til Oljeberget.

[Til toppen](#)

Lukas

Kapittel 22

¹ Det nærmet seg de usyrede brøds høytid, den som kalles pesach. ² Øversteprestene og de skriftlærde søkte å finne ut hvordan de kunne få drept Ham, for de fryktet for folket.

³ Da fór Satan inn i J'hodah med tilnavnet Ish-K'rijåt, han som var regnet blant de tolv. ⁴ Så gikk han av sted og samtalte med øversteprestene og lederne for tempelvakten om hvordan han kunne få overgitt Ham til dem. ⁵ Da ble de glade og gikk med på å gi ham penger. ⁶ Så avla han et løfte og lette etter en anledning til å forråde Ham til dem når folkemengden ikke var til stede.

⁷ Så kom dagen før de usyrede brød, da pesachlammet skulle slaktes. ⁸ Han sendte Kefa og Jåchanan av sted og sa: «Gå og gjør i stand pesachmåltidet for oss, så vi kan ete det!» ⁹ Så sa de til Ham: «Hvor vil Du vi skal gjøre det i stand?» ¹⁰ Han sa til dem: «Se, når dere er kommet inn i byen, skal dere bli møtt av en mann som bærer en vannkrukke. Følg ham inn i det huset hvor han går inn. ¹¹ Så skal dere si til eieren av huset: Mesteren spør deg: Hvor er salen hvor Jeg kan ete pesachmåltidet med disiplene Mine? ¹² Da vil han vise dere et stort, ferdig utstyrt rom ovenpå. Der skal dere gjøre alt i stand.» ¹³ Så gikk de og fant det akkurat slik som Han hadde sagt, og de gjorde i stand pesachmåltidet.

¹⁴ Da timen var kommet, satte Jeshoa seg ned, og de tolv apostlene var med Ham. ¹⁵ Så sa Han til dem: «Med inderlig lengsel har Jeg ønsket å ete dette pesachmåltidet med dere før Jeg lider. ¹⁶ For Jeg sier dere: Jeg skal aldri mer ete av det før det er fullkommengjort i Elåhims rike.»

¹⁷ Så tok Han begeret, takket og sa: «Ta dette og del det mellom dere! ¹⁸ For Jeg sier dere: Jeg skal fra nå av aldri mer drikke av vintreets frukt før Elåhims rike kommer.» ¹⁹ Og Han tok et brød, takket og brøt det, ga dem og sa: «Dette er Mitt legeme, som blir gitt for dere. Gjør dette til minne om Meg!» ²⁰ På samme måten tok Han også begeret etter måltidet og sa: «Dette beger er den nye pakt i Mitt blod, som utgytes for dere.

[Til toppen](#)

Johannes

Kapittel 2

¹³ YHVHs pesach var nær, og Jeshoa gikk opp til Jeroshalajim. ¹⁴ I templet fant Han dem som solgte okser, sauer og duer, og pengevekslerne som satt der. ¹⁵ Etter å ha lagd seg en pisk av snorer, drev Han dem alle ut av templet, sammen med sauene og oksene, og Han tømte ut pengevekslernes penger og veltet bordene. ¹⁶ Og Han sa til dem som solgte duer: «Ta dette bort! Gjør ikke Min Fars hus til en handelsbod!» ¹⁷ Da husket disiplene Hans at det er skrevet: «Nidkjærheten for Ditt hus har fortært Meg.» ¹⁸ Da tok innbyggerne til motmæle og sa til Ham: «Hvilket tegn viser Du oss, siden Du gjør dette?» ¹⁹ Jeshoa svarte og sa til dem: «Ødelegg dette templet, og på tre dager skal Jeg reise det opp.» ²⁰ Da sa innbyggerne: «Det har tatt førtiseks år å bygge dette templet, og Du vil reise det opp på tre dager?» ²¹ Men templet Han talte om var Hans egen kropp. ²² Da Han senere var oppstått fra de døde, husket disiplene Hans at Han hadde sagt dette til dem. Og de trodde Skriften og det ord som Jeshoa hadde sagt.

[Til toppen](#)

Kapittel 7

¹ Siden gikk Jeshoa omkring i Galil. Han ville ikke gå omkring i J'hodah, fordi sanhedrin var ute etter å drepe Ham. ² YHVHs høytid, Løvhyttefesten i J'hodah var nær. ³ Derfor sa brødrene Hans til Ham: «Dra bort herfra og til J'hodah, så også disiplene Dine kan se de gjerningene Du gjør. ⁴ Det er jo ingen som gjør noe i hemmelighet når han ønsker å bli offentlig kjent. Hvis Du gjør disse gjerningene, så vis Deg selv for verden.» ⁵ For ikke engang brødrene Hans trodde på Ham. ⁶ Da sa Jeshoa til dem: «Min tid er ennå ikke kommet, men for dere er tiden alltid inne. ⁷ Verden kan ikke hate dere, men den hater Meg, fordi Jeg vitner om den at dens gjerninger er onde. ⁸ Gå opp til høytiden, dere. Jeg går ikke opp til denne høytiden ennå, for Min tid er ennå ikke fullt ut kommet.» ⁹ Etter at Han hadde sagt dette til dem, ble Han værende i Galil.

¹⁰ Men etter at brødrene Hans hadde dratt opp, dro også Han opp til høytiden, ikke åpenlyst, men i hemmelighet. ¹¹ Sanhedrin lette etter Ham på høytiden, og de sa: «Hvor er Han?» ¹² Det var mye prat om Ham blant folket. Noen sa: «Han er god.» Andre sa: «Nei, tvert imot, Han forfører folket.» ¹³ Men ingen snakket åpent ut om Ham av frykt for sanhedrin.

³⁷ På den siste dagen, den store dagen i høytiden, sto Jeshoa fram, ropte ut og sa: «Om noen tørster, han skal komme til Meg og drikke. ³⁸ Den som tror på Meg, som Skriften har sagt, ut fra hans indre skal det flyte strømmer av levende vann.» ³⁹ Men dette sa Han om Ånden, Den som skulle bli gitt dem som trodde på Ham. For Roach HaKådesh var ennå ikke gitt, siden Jeshoa ennå ikke var herliggjort.

[Til toppen](#)

Kapittel 11

⁵⁵ Men YHVHs pesach var nær, og før pesach dro mange fra landet opp til Jeroshalajim for å rense seg. ⁵⁶ De lette da etter Jeshoa, og snakket seg imellom mens de sto i templet: «Hva tror dere, kommer Han ikke til høytiden i det hele tatt?» ⁵⁷ Både øversteprestene og fariseerne hadde gitt befaling om at dersom noen visste hvor Han var, skulle han melde fra om det, så de kunne gripe Ham.

[Til toppen](#)

Kapittel 12

¹ Seks dager før pesach kom Jeshoa til Beit-Anjah, der El'azar bodde, han som hadde vært død og som Han hadde vekket opp fra de døde.

[Til toppen](#)

Kapittel 13

¹ Det var før pesachhøytiden. Jeshoa visste nå at timen Hans var kommet, da Han skulle gå bort fra denne verden til sin Far. Som Han hadde elsket sine egne som var i verden, slik elsket Han dem til det siste.

[Til toppen](#)

Kapittel 18

²⁸ Så førte de Jeshoa fra Kajafa til landshøvdingens borg. Det var tidlig om morgenen. Men selv gikk de ikke inn i landshøvdingens borg, for at de ikke skulle bli urene, men kunne være i stand til å spise pesachmåltidet.

³⁹ Men dere har den skikk at jeg skal løslate en for dere i pesach. Vil dere så at jeg skal løslate jødernes Konge for dere?»

[Til toppen](#)

Kapittel 19

¹⁴ Nå var det forberedelsesdagen til pesach og omkring den sjettede time. Og Pilatos sier til jødene: «Se, Kongen deres!»

[Til toppen](#)

Apostlenes gjerninger

Kapittel 2

¹ Da Shavoåt var kommet, var de alle samlet på samme sted med samstemt sinn. ² Og plutselig kom det en lyd fra himmelen, som av en stormende, mektig vind, og den fylte hele huset der de satt. ³ Så viste det seg delte tunger for dem, som av ild, og de satte seg på hver enkelt av dem. ⁴ Og de ble alle fylt med Roach haKådesh og begynte å tale i andre tunger, alt etter som Ånden ga dem å tale.

⁵ I Jeroshalajim bodde det folk av jehoda, Gudfryktige menn, fra hvert folkeslag under himmelen. ⁶ Da denne lyden hørtes, kom folkemengden sammen og ble forvirret, fordi hver og en hørte dem tale på sitt eget språk. ⁷ Da ble de alle forskrekket, undret seg og sa til hverandre: «Se, er ikke alle disse som taler, galileere? ⁸ Og hvordan kan det ha seg at vi hører, enhver av oss på vårt eget språk, det som vi ble født inn i? ⁹ Partere og medere og elamitter, og de som bor mellom elvene; J'hodah og Kappadokia, og de fra regionen Pontos og Asia, ¹⁰ og de fra reginen Frygia og Pamfylia, og fra Egypt og de deler av Libya som grenser til Kyréne, besøkende fra Rom, både av J'hodah ætt og proselytter, ¹¹ krspisere og arabere, vi hører dem tale på våre egne språk om Elåhims underfulle gjerninger.» ¹² Slik ble de alle både forundret og i villrede, og de sa til hverandre: «Hva kan da dette bety?»

¹³ Andre spottet og sa: «De er fulle av ny vin.»

¹⁴ Men Shimån Kefa sto fram sammen med de elleve, hevet røsten og sa til dem: «Menn av J'hodah og alle som bor i Jeroshalajim, la dette være kjent for dere, og merk dere mine ord.

¹⁵ For disse er ikke drukne, slik dere tror. Det er jo bare den tredje time på dagen. ¹⁶ Men dette er det som ble talt ved profeten Jå'el: ¹⁷ «Og det skal skje i de siste dager, sier Elåhim, at Jeg vil utøse av Min Ånd over alt kjøtt. Deres sønner og deres døtre skal profetere, deres unge menn skal se syner, deres gamle menn skal drømme drømmer. ¹⁸ Og over Mine slaver og over Mine slavekvinner vil Jeg utøse Min Ånd i de dager. Og de skal profetere. ¹⁹ Jeg vil gjøre under på himmelen der oppe og tegn på jorden der nede: Blod og ild og røykskyer.

²⁰ Solen skal bli forvandlet til mørke og månen til blod, før YHVHs dag kommer, den store og herlige. ²¹ Og det skal skje at hver den som påkaller YHVHs navn, skal bli frelst.»

[Til toppen](#)

Kapittel 12

³ Og siden han så at dette var til glede for jødene, fortsatte han og grep også Kefa. Dette var under de usyrede brøds dager. ⁴ Da han hadde arrestert ham, satte han ham i fengsel og

overlot ham til fire vaktskift, hvert på fire soldater. De skulle holde vakt over ham. Herodes hadde nemlig til hensikt å føre ham fram for folket etter pesach.

[Til toppen](#)

Kapittel 20

⁵ Disse mennene dro i forveien og ventet på oss i Troas. ⁶ Men vi seilte ut fra Pillipås etter de usyrede brøds dager, og etter fem dager møtte vi dem i Troas, der vi ble i syv dager.

¹⁶ For Shaol hadde bestemt å seile forbi Efesos, slik at han ikke trengte å bruke tid i Asia. Han skyndte seg, for om mulig å være i Jeroshalajim på pinsedagen.

[Til toppen](#)

Kapittel 27

⁹ Da det var gått lang tid og det var blitt farlig å seile fordi det allerede var over fasten, rådet Shaol dem ¹⁰ og sa: «Menn, jeg ser at denne sjøreisen vil ende med ulykke og stort tap, ikke bare av last og skip, men også av våre liv.» ¹¹ Likevel stolte offiseren mer på styrmannen og eieren av skipet enn på det som ble sagt av Shaol.

[Til toppen](#)

Første korinterne

Kapittel 5

⁶ Det dere roser dere av, er slett ikke noe godt. Vet dere ikke at en liten surdeig syrer hele deigen? ⁷ Rens derfor ut den gamle surdeigen, så dere kan være en ny deig, siden dere er usyret. For sannelig, vårt Pesachlam er slaktet for oss, haMashijach. ⁸ La oss derfor holde høytid, ikke med gammel surdeig eller med surdeig av ondsinn og ondskap, men med renhets og sannhets usyrede brød.

[Til toppen](#)

Kapittel 16

⁸ Men jeg blir i Efesos til pinse.

[Til toppen](#)

Romerne 11

² Elåhim har ikke forkastet sitt folk som Han tidligere har vedkjent seg. Eller vet dere ikke hva Skriften sier om Eljaho, hvordan han anklager Israel overfor Elåhim og sier: ³ «Min Adon, de har drept profetene Dine og revet ned altrene Dine. Og jeg er alene igjen, og de er ute etter mitt liv.» ⁴ Men hvordan lyder det guddommelige svaret til ham? «Jeg har latt det bli igjen for Meg syv tusen menn, som ikke har bøyd kne for Ba'al.» ⁵ Så er det da i den tid som er nå, en rest igjen etter nådens utvelgelse. ⁶ Og er det ved nåde, da er det ikke lenger

av gjerninger. Ellers er ikke nåden lenger nåde. Men hvis det er av gjerninger, er det ikke lenger nåde. Ellers er heller ikke gjerningen lenger noen gjerning. ⁷ Hva da? Israel har ikke oppnådd det som det søker etter. Men de utvalgte har oppnådd det, og de andre ble forblindet.

⁸ Slik som det står skrevet: Elåhim har gitt dem en sløvhetens ånd, øyne så de ikke skulle se, og ører så de ikke skulle høre helt til denne dag. ⁹ Og David sier: «La deres bord bli en snare og en felle, en snublestein og en gjengjeldelse for dem. ¹⁰ La deres øyne bli formørket, så de ikke ser, og la alltid deres rygg være bøyd.»

¹¹ Jeg sier altså: Har de snublet for at de skulle falle? På ingen måte! Men ved deres overtredelse er frelsen kommet til hedningefolkene, for å gjøre dem nidkjære. ¹² Hvis nå deres fall er blitt til rikdom for verden og deres fåtall til en rikdom for hedningefolkene, hvor mye mer da deres fylde!

¹³ For jeg taler til dere hedningefolk. Så sant jeg er hedningenes apostel, ærer jeg tjenesten min, ¹⁴ om jeg på noen måte kan gjøre dem nidkjære som er av mitt kjøtt, og frelse noen av dem. ¹⁵ For om deres forkastelse er til forlikelse for verden, hva vil da deres antakelse være, om ikke liv av døde?

¹⁶ For om førstegrøden er hellig, er hele deigen også hellig. Og om roten er hellig, er også grenene det. ¹⁷ Og om noen av grenene ble brukket av, og du som var av et vilt oliventre, ble innpodet blant dem og sammen med dem fikk del i roten og sevjen fra oliventreet, ¹⁸ så ros deg ikke overfor grenene! Men dersom du roser deg, så husk at det er ikke du som bærer roten, men roten som bærer deg. ¹⁹ Du vil da si: «Grenene ble brukket av for at jeg skulle bli podet inn.» ²⁰ Vel, ved vantro ble de brukket av, og du står innpodet ved tro. Vær ikke hovmodig, men frykt! ²¹ For om Elåhim ikke sparte de naturlige grenene, kan det være at Han ikke sparer deg heller. ²² Legg derfor merke til Elåhims godhet og strenghet: Overfor dem som falt, strenghet, men mot deg, godhet, hvis du da fortsetter i Hans godhet. Ellers vil også du bli hogd av. ²³ Slik er det med de andre også. Hvis de ikke fortsetter i vantro, skal de bli podet inn, for Elåhim har makt til å pode dem inn igjen. ²⁴ For dersom du ble hogd av fra det oliventreet som av naturen er vilt, og i strid med naturen ble innpodet i et edelt oliventre, hvor mye mer skal da disse som er naturlige grener, bli innpodet i sitt eget oliventre?

²⁵ For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om denne hemmeligheten, så dere ikke skal være kloke i egne øyne, nemlig at forherdelse har rammet en del av Israel inntil fylден av hedningefolkene er kommet inn, ²⁶ og slik skal hele Israel bli frelst, som det er skrevet: Utfrieren skal komme fra Tzijań, og Han skal vende ugudlighet bort fra Ja'akåv.

²⁷ For dette er Min pakt med dem, når Jeg tar bort deres synder. ²⁸ Ifølge evangeliet er de fiender for deres skyld. Men ifølge utvelgelsen er de elsket for fedrenes skyld. ²⁹ For Elåhims nådegaver og kall kan ikke tas tilbake. ³⁰ For på samme måte som dere en gang var ulydige mot Elåhim, men nå likevel har fått miskunn ved deres ulydighet, ³¹ slik har også disse andre

nå vært ulydige, for at også de skal få miskunn ved den miskunn som er vist dere. ³² For Elåhim har overgitt dem alle til ulydighet, for at Han kunne vise miskunn mot dem alle.

[Til toppen](#)

Hebreeerne

Kapittel 11

²⁸ Ved tro innstiftet han pesach med påstrykning av blod, for at han som ødela de førstefødte, ikke skulle røre dem.

[Til toppen](#)